

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๘
กิเลสปิดร่องรอยของจิตที่ผ่านมา

ธรรมะนี้ออกกระจายไปทั่วโลกแล้วเดี๋ยวนี้ ออกทั่วโลก เขาบอกมาๆ สหรัฐเป็นทีหนึ่ง คนไทยเราอยู่ที่นั่นมาก สหรัฐ ออสเตรเลีย ที่บอกมานี้มีจำนวนมาก สหรัฐนี่เป็นทีหนึ่ง คนไทยเราไปอยู่ที่โน่นมาก ไอ้จุกโด่งๆ อย่าไปสนใจกับหัวมัน มันก็เหมือนไอ้หยองเรา อ้าว จริงๆ นะ ท่านปัญญาเองท่านเป็นพวกนี้ใช้ไหมละ ท่านพูดเป็นธรรม คุณกันๆ ถึงเรื่องศาสนา ท่านปัญญาท่านพูด ถ้าพูดถึงเรื่องความเฉลียวฉลาดทางโลกนั้น ยกให้ว่าฝรั่งฉลาด ท่านปัญญาชาวอังกฤษนะพูด ยกให้ว่าฝรั่งฉลาด ถ้าเป็นทางศาสนายกให้ว่าพวกนี้โง่ที่สุด นั่นเห็นไหมท่านว่า ท่านปัญญาท่านเป็นชาวอังกฤษท่านพูดอย่างตรงไปตรงมา พระพุทธศาสนานี้เลิศเลอแล้ว แล้วมันก็ไปคว่ำหาเอาขี้ตมขี้โคลนมาโปะหน้าประดับตัว อู๋ย นำฟิงนะท่านพูด

นี่ละอำนาจแห่งบุญแห่งกรรมมันอยู่ในหัวใจ ท่านว่างั้นนะ ท่านพูดนำฟิงมาก อำนาจแห่งบุญแห่งกรรมอยู่ในหัวใจ ท่านปัญญาพูด เราเลยจำไม่ลืม เรื่องบุญเรื่องกรรมมีอยู่กับสัตว์กับบุคคล ไม่ได้ขึ้นอยู่กับรูปร่างกลางตัวหรือระดับประตาสวยงามด้วยด้านวัตถุอะไร มันเป็นอยู่ในใจ ท่านว่า ตอนที่สำคัญท่านว่า ถ้าเป็นทางโลกนี้นั้นยกให้ว่าฝรั่งฉลาด ถ้าทางด้านธรรมะนี้ฝรั่งโง่ที่สุด แต่ท่านไม่ได้ยกยอหมั่นน้อยเราในเมืองไทย สู้เมืองไทยไม่ได้ท่านไม่ได้ว่า ถ้าท่านว่าอีกเราก็จะยกอีกช่วยอีกทางหนึ่ง เสียตายท่านไม่ว่า

ท่านปัญญาสำคัญมากนะ ภาษาไทยนี้ท่านเข้าใจได้ดี เราจะเห็นได้เวลาท่านแปลหนังสือภาษาไทย เช่นประวัติหลวงปู่มั่น เป็นต้น เวลาท่านมาถามตรงไหนๆ นี้ จุดนั้นมีเคล็ดลับๆ อยู่ในนั้น แสดงว่าท่านเข้าใจภาษาไทยเราได้ดี ที่ไหนเป็นเคล็ดลับน่าสงสัย ท่านเอาจุดนั้นมาถาม ถามจุดไหนเป็นจุดที่ได้คิดได้อ่านทุกอย่าง คือภาษาไทยมันมีปลีกมีย่อยมีอะไรใช้ไหมละหลายอย่าง พวกนั้นเขาตามไม่ทัน มาถามถูกต้อง แนะ นี่ละบ่งบอกเรื่องท่านเข้าใจภาษาไทยได้ดี ท่านมาถามตามจุดสำคัญทั้งนั้น ถามจุดไหนเป็นจุดสำคัญๆ ที่ควรจะสงสัยว่างั้นเถอะ

(ลูกศิษย์กราบเรียนถึงเรื่องรับนิมนต์เปิดห้องสมุดเทศบาลเมืองอุดร และรับนิมนต์เทศน์ให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อบต.จำนวน ๕๐๐ คนฟิงที่อำเภอเมืองอุดรวันนี้) ทุกอย่างมีเหตุมีผลตลอดนะ เราไม่มีคำว่าเถอะๆ เทอะๆ ชุ่ยๆ ชี้ๆ ว่าได้รับนิมนต์เขาแล้วทั้งๆ ที่เราลืมไปแล้ว แต่พระบอกว่ารับเขาแล้ว เราจับเอาตรงนั้นเลย เออ ถ้ารับแล้วก็ยอมรับว่าจะไป แม้เช่นนั้นยังต้องชกกันอีกเสียก่อน

เมื่อวานนี้ข้าวตั้งหมิ่นกว่ากระสอบนะ ลานซีเมนต์นั้นเต็มหมดเลย ที่วางเป็นตับ ๆ เป็นแถวเหมือนภูเขาทั้งลูกนั้นก็เต็มอีกทางด้านทิศเหนือและด้านนี้ แล้วตรงกลางเป็นทั้งข้าวกระสอบใหญ่และถุงเล็ก เขาเทรวมใส่กระสอบใหญ่ ๆ เต็มหมด ที่เขานับได้แล้วดูว่าแปดพันกว่า ที่กองพะเนินนี้ยังไม่ได้นับ หมิ่นกว่าแน่ ๆ เขาวางนั้นเลย เราก็ก่อนนั้นมาโฆษณาเขาโกหกเราก็กโกหกได้เป็นไรไป เพราะเขาก็ไม่มีเจตนา เราก็กไม่มีเจตนา

ก็พอดีละที่พี่น้องทั้งหลายรวมกันมาบริจาคในจุดศูนย์กลาง ออกจากนี้แล้วก็จะกระจายออกทั่วประเทศไทย ช่วยทางโน้นทางนี้ เช่นอย่างเวลานี้วิฤกษ์กำลัง ทางอุดร ทางภาคใต้สองแห่ง พังงาคราวแรกให้หนึ่งกิโลวัตต์ ท่านฉลาดเป็นพระชาวพังงาแต่เป็นพระวัดป่าบ้านตาด อยู่มาหลายปี ออกจากนี้ก็ไปตั้งสำนักที่นั่น ที่แรกให้หนึ่งกิโลวัตต์ พอเราทราบอย่างนั้นเลยให้ตามหลังไปเลย หนึ่งกิโลวัตต์มันเข้ากันได้ยังไงกับคนทั้งภาคนะ เอาสิบกิโลวัตต์เลย บอกท่านฉลาดไปเดี๋ยวนี้บอกงั้นนะ ส่วนหนึ่งกิโลวัตต์นั้นท่านจะแยกไปทางไหนที่เห็นสมควรว่าจะควรตั้งวิฤกษ์อีกแห่งหนึ่งก็เอา

ตกลงวันนั้นอาจารย์รัตนากับเจ้าของโรงเรียนก็มานี้ เขาขอไปตั้งที่โรงเรียนอยู่ที่อำเภอสะเดา ก็เลยจะไปที่นั่น อันหนึ่งอยู่พังงา เพราะทางโน้นถ้าพูดถึงธรรมชาติปฏิบัตินี้ห่างเหินมาก เราพูดจริงๆ นี่ภาษาธรรม รู้สึกว่าห่างเหินมาก ให้ได้ธรรมะแทรกเข้าไปๆ จิตใจที่มันแสดงเป็นพื้นเป็นไฟอยู่ไม่ว่าที่ไหน พอเอาน้ำสะอาดเข้าไปไฟจะยุบยอบลงๆ ธรรมะนี่คือน้ำดับไฟ จะยุบยอบลงๆ แล้วกลายเป็นเย็นขึ้นมา นี่พูดถึงในวงกว้างนะ แล้วย้อนเข้ามาหาตัวของเราเป็นหลัก จิตนี้วันไหนมันแสดงอาการคึกคะนองและเป็นพื้นเป็นไฟไปพร้อมกันนี้ละ มันเหมือนหัวอกจะแตกอยู่ในหัวใจเราซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติและกำลังขึ้นเวทีด้วย

เวลานั้นกำลังหงายหงาย สู้กิเลสไม่ได้ เรารู้ในหัวใจเรา ล้มลุกคลุกคลานมาตั้งแต่ขั้นเริ่มแรก ก็รู้ในหัวใจเป็นลำดับลำดับ การฝึกฝนอบรมตนแบบเข้มงวดกวัดขันตลอดเวลา ก็เป็นน้ำดับไฟไปเรื่อยๆ ใจก็ค่อยเย็นขึ้นๆ นั้นมันเป็นอยู่ในใจ เรียกว่าเฉพาะเรามันก็เป็นให้เห็นอยู่ ที่นี้กระจายออกไปทางโลก โลกมันกว้างขวาง แล้วใจไม่ได้รับการอบรม จะเอาความสงบร่มเย็นมาได้ยังไง อย่างคนไข้ก็รอแต่จะตาย โรงพยาบาล หมอ ยา ไม่มี ส่วนโรคกำเริบขึ้นเรื่อยๆ แล้วเอาของแสลงเสริมเข้าไปเรื่อยๆ มันก็เป็นไฟไปหมดทั้งตัวทั้งกายทั้งใจ นี่เรียกว่าโรคตายทำเดียว ไม่มีความหมาย โรคไม่สนใจกับยา โรคไม่สนใจกับหมอ มันพอดีกับโรคที่หนาแน่นคอยแต่จะตายทำเดียว ถ้าโดดเข้าไปก็ไปเข้าห้อง ไอซียู ที่รอวันเวลาจะตายเสีย ไม่ใช่โดดเข้าไปหาหมอหาพยาบาลจะหายการเจ็บไข้ได้ป่วยแล้วกลับออกมาบ้านได้

ผู้ปฏิบัติธรรมสนใจในธรรม วังเข้าหาอรรถหาธรรม หาคูหาอาจารย์ เท่ากับคนไข้วังหาหมอหาหูกหาหา มีหวังที่จะหายกลับบ้านได้ คนไข้มองใจกับหูกกับยากับหมอ แต่ของแสลงฟาดเข้าไปทุกวันๆ ไม่นานตาย เป็นอย่างนั้น จิตใจนี้เท่ากับคนไข้ ก็เลสும்ตลอดเวลาทั่วแดนโลกธาตุ ไม่มีที่ตรงไหนที่จะหนีกิเลสไปได้ นอกจากท่านผู้บริสุทธิ์ เช่น พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ อันนี้เหนือจริง เรายอมรับว่าเหนือ นอกนั้นร้อนเป็นไฟไปหมด มีท่านเหล่านี้เท่านั้นที่เย็นอยู่เหนือโลก และเย็นแบบอัศจรรย์ด้วยไม่ได้เย็นธรรมดา โรคในหัวใจของเราเนี่ยมันเป็นโรคเรื้อรังมาตั้งกัปตั้งกัลป์ ผิงอยู่ในหัวใจ ธรรมมีอยู่นั้นแต่ไม่มีฤทธิ์มีอำนาจเหมือนกิเลส ก็เท่ากับไม่มีหรือเหมือนว่าไม่มี มีแต่กิเลสออกทำงานแสดงเป็นพินเป็นไฟในหัวใจ วัตถุประสงค์ของต่างๆ ที่จะเอามาระงับดับไฟคือกิเลสเผาหัวใจนี้ไม่มีทาง ต้องเอาธรรมเท่านั้น กิเลสกลัวแต่ธรรมอย่างเดียว อย่างอื่นกิเลสไม่มีกลัว

นี่ละผู้มีความฝึกฝนในธรรมในธรรม ก็เท่ากับเสาะแสวงหาน้ำมาดับไฟ ดับไฟแล้วก็ค่อยเย็นขึ้นไปๆ ต่อไปก็มีความอบอุ่นในใจเจ้าของ มองดูที่ไหนมันจืดมันชืด แต่มองเข้ามาในใจนี้มันเด่น ดูดดื่มๆ ตลอด ไม่ได้คิดว่าจะพลัดพรากจากกันไปไหน ใจกับความดีงามที่เราสร้างเอาไว้มันติดอยู่ในนั้นเลย พอไปก็อันนี้แหละหนุ่ผิงไปเลย นอกนั้นก็ทิ้งเลย ในขณะที่ลมหายใจขาดปั๊บนี้ ร่างกายก็ทิ้งปั๊บไปเลยโดยหลักธรรมชาติของมัน สิ่งทั้งหลายที่เป็นด้านวัตถุประสงค์ด้วยกันก็ทิ้งแบบเดียวกันไป ผู้มีความดีงาม ธรรมสมบัติหรืออัสสัมบัติสมบัติของตนแท้คือบุญกุศลความดีงามติดกับนี้หนุ่ผิงไปเลย

ฉะนั้นเราจึงสอน สอนไม่ใช่สอนธรรมดา สอนแบบไม่สงสัยเสียด้วย เราพูดจริงๆ เราสอนโลกคราวนี้ เราพูดให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยเสียเลยเพราะมันจวนตายแล้ว พูดเปิดออกให้เห็นชัดเจน ธรรมนี้เป็นธรรมไม่สงสัย ธรรมทั้งหลายครอบแดนโลกธาตุเราไม่สงสัย พระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์เราไม่สงสัยเลย มันเป็นอยู่ในจิตใจนี้ บอกเองเป็นเองในนี้ไม่ต้องไปหาใครมาเป็นสักขีพยาน จำขึ้นมาแล้วรู้หมดไปเลย นี่แหละสิ่งธรรมชาติที่เกิดขึ้นเหนือความคาดหมายทุกอย่าง ก็คือธรรมชาติที่เกิดขึ้นจากจิตตกาวนา นี่สำคัญมาก กว้างขวางมาก

เราจะเรียนมาจบที่พระไตรปิฎกก็ตาม ท่านว่าสามพระไตรปิฎก ปิฎก แปลว่าภาชนะ วินัยปิฎก สุตตันตปิฎก อภิธรรมปิฎก คือภาชนะสำหรับรับรองทางด้านวินัยรับรองทางด้านพระสูตร เรื่องราวต่างๆ ของสัตว์โลกทำดีทำชั่ว ตกนรก ไปสวรรค์ อภิธรรมปิฎกนี้แสดงถึงเรื่องจิตล้วนๆ แสดงตัวออกไปเพื่อบาปเพื่อบุญ นี่เราจะเรียนมาขนาดไหนก็ตาม เหล่านี้เป็นความจำ ถือมาเป็นสมบัติตัวเองไม่ได้นะ เพียงความจำเท่านั้นจะเอามาเป็นสมบัติไม่ได้ ต้องเอาภาคปฏิบัติที่เรียนมานั้นมาปฏิบัติตน ผลเกิดขึ้นมาที่นี้เป็นของเราๆ ส่วนเรียนมานั้นยังไม่เป็น เป็นแต่เพียงความจำเฉยๆ ถ้าจำแบบไม่สนใจ

อะไรเลยก็เป็นนอนแทะกระดาษไปเลย ไม่ว่าหญิงว่าชาย ว่าฆราวาสหรือนักบวช เป็นแบบเดียวกันหมด

เพราะฉะนั้นท่านจึงสอนให้ปฏิบัติ เหมือนแปลนบ้านเรานี่ เอามาไว้เต็มห้องก็เป็นแปลนเต็มห้อง ไม่ได้เป็นบ้านเป็นเรือนตึกรามอะไรเลย มีแต่แปลนเต็มห้อง ดึงแปลนนั้นออกมาจะเอาแบบไหนๆ แล้วปฏิบัติตามแปลนสอน ปรากฏเป็นบ้านเป็นเรือนขนาดที่เจ้าของต้องการละเอาได้ นั่นละเป็นปฏิเวธคือเห็นผลแห่งการปฏิบัติของเรา เรียกว่าปฏิเวธนี้ละเรียนในพระไตรปิฎกเป็นความจำ จะเรียกว่าเป็นสมบัติของเรายังไม่ได้ละ จำมาเหมือนกับว่ามีแต่แปลน เต็มปากก็มีแต่แปลน ถ้าดึงขึ้นมาปลุกแล้วนั่นละเป็นของเราแหละ นี้ภาคปฏิบัติ

เรียนมาเพื่อปฏิบัติถูกต้อง เรียนมาเพื่อความฟุ้งเพื่อเห่อเหิมเป็นกิเลสไปหมดเลย ไม่ได้เป็นธรรม เรียนสูงเท่าไรยิ่งเย่อหยิ่งจองหองพองตัว แล้วทำลายตัวเองและศาสนาไป กับความจำที่เรียนมาด้วยความทะนง ความทะนงตัวนั่นคือกิเลส ความไม่ทะนงตัวคือธรรม สะอาดแสวงหาความจริง ท่านสอนว่ายังไงก็ปฏิบัติตามนั้นๆ ผลก็ปรากฏขึ้นมา นี่จึงพูดถึงว่าพระไตรปิฎกออกจากหัวใจ พระพุทธเจ้านั้นคลังแห่งพระไตรปิฎก พระสงฆ์สาวกเป็นลำดับลำดับ กว้างแคบหนาบางต่างกันตามนิสัยวาสนา แต่เป็นสมบัติของท่านหมด พูดง่ายๆ ว่านั่น ท่านทรงไว้ทั้งหมดเลย นี้ภาคปฏิบัติ ออกมาแล้วเป็นมรรคเป็นผล

ในพระไตรปิฎกนั่นคือถอดออกมาจากเรื่องของพระพุทธเจ้ามาสอน เมื่อสังคายนาครั้งที่สี่หรืออะไรที่จดจารึกออกมา สังคายนาร้อยกรองพระธรรมวินัยด้วยปาก สอนทนายด้วยปาก ทีนี้ก็มีวิติกวิจารณ์ว่าต่อไปข้างหน้าถ้าผู้เชื่อวชาญเป็นพระอรหันต์เป็นต้นหมดสิ้นไปแล้ว จะไม่มีหลักมีเกณฑ์อันตายตัวมาดำเนินตามได้ เลยจดจารึกไว้เสีย นั่นละท่านจึงจดออกมาเป็นพระไตรปิฎก ออกมาจากพระพุทธเจ้านั่นเองจะออกมาจากไหน ทีนี้เราเรียนมาก็มีแต่ความจำซิ ไม่มีความจริงดังพระพุทธเจ้ามี เรียนมาแล้วก็กลายเป็นกิเลสไปเลย เพราะเราจะเอาไปทำทางไหนก็ได้

มีดเล่มนี้เอาไปฟันฟักแฟงแตงโมมากินก็ได้ เอาไปฟันหัวคนก็เลือดสาดออกมาตายได้ นั่น ธรรมะอยู่กลางๆ นั่นละ น้อมความฉลาดของธรรมไปเป็นความฉลาดของกิเลส เสียก็ทำลายโลกได้ น้อมความฉลาดของธรรมเพื่อยกตนก็ยกตนขึ้นได้ ได้โดยลำดับ นี่ละธรรมเป็นของกลางเหมือนกัน ถ้าดึงออกไปทางกิเลสก็กลายเป็นกิเลสไปเสีย ธรรมในพระไตรปิฎกมากขนาดไหน ออกจากหัวใจของพระพุทธเจ้า ของพระอรหันต์ทั้งนั้น ไม่ได้ออกจากที่ไหน

ทีนี้เวลาเราเรียนแล้วมาปฏิบัติมันถึงเข้าใจกัน ถ้าเพียงเรียนเฉยๆ ไม่รู้ ปฏิบัติมากน้อยรู้ รู้มากน้อยตามกำลัง ทั้งเรียนทั้งปฏิบัติด้วยแล้ว เป็นผู้มุ่งต่อความจริงล้วนๆ และ

มรรคผลนิพพานเต็มหัวใจแล้วพุ่งเลยเชียว แพลนนั้นก็กลายเป็นบ้านเป็นเรือนตีกรามบ้านช่องไปหมดเลย ไม่ได้อยู่ในห้องในหับเหมือนแต่ก่อนถ้าเอามาปฏิบัติ เราเรียนมาแล้วมาปฏิบัติปรากฏขึ้นในใจแล้วจ้า จ้าเข้าไปยิ่งกว่าพระไตรปิฎกนั้นอีกนะ เพราะการปฏิบัติพิสดารมากทีเดียว ทำไมจึงพิสดารมาก เราเอาหัวใจเรว่าเลย

เราเรียนมา โลกเขาก็ยอมรับว่าหลวงตาวันนี้เป็นมหาบัว เรียนจนได้เป็นมหา ครั้นเวลาออกมาปฏิบัติแล้ว ที่เรียนมามากน้อยไหลเข้ามาสู่การปฏิบัตินี้หมดนะ อยู่ไหนไหลเข้ามา นี้ ความจริงอยู่นี้ๆ รวมอยู่นี้ ที่นี้แตกแขนงออกไม่มีประมาณ ความรู้ภายในจิตใจซึ่งเกิดขึ้นจากจิตตภาวนานี้ไม่มีประมาณนะ กว้างขวางลึกซึ้งมากที่สุดทีเดียว เราเรียนตามคัมภีร์ไบเบิล เรียนตรงไหนก็รู้ก็จำได้ตรงนั้น ตรงไหนที่ยังไม่เรียน เช่น หนังสือเล่มเดียวกันเราอ่านไม่จบเราก็ไม่เข้าใจได้หมด จำไม่ได้นะ ถ้าเราอ่านไปเท่าไรเราก็จำได้เท่าที่เราจำได้นั้นแหละ แต่ภาคปฏิบัตินี้ตีกระจายออกไปหมด ตีออกอย่างไม่เคยคาดเคยคิดไว้เลย ก็รู้ขึ้นมาเห็นขึ้นมา เห็นขึ้นมาตรงไหนยอมรับๆ เพราะเป็นความจริงล้วนๆ ขึ้นมา นั่นภาคปฏิบัติ เป็นผลขึ้นมา จึงพิสดารมากนะภาคปฏิบัติ

ความรู้ทางภาคปฏิบัติกับปริยัติต่างกันมาก เราก็เรียนมาแล้ว เวลาภาคปฏิบัตินี้ปริยัติทั้งหมดเลยไหลเข้ามาสู่ภาคปฏิบัติอันเดียวกันหมดเลย มารวมอยู่ที่หัวใจอันเดิม อันเดิมนี่คือใจของพระพุทธเจ้าบริสุทธิ์ แล้วถอดออกไปจากนี้ไปเป็นพระไตรปิฎก เวลาปฏิบัติ พระไตรปิฎกนั้นเลยไหลเข้ามาสู่ความจริงนี้ทั้งหมด แตกกระจายออกไป สิ่งที่ไม่เคยรู้เคยเห็นเคยเป็นนี้เห็นขึ้นในใจๆ รู้อันไหน นอกจากจะพูดหรือไม่พูด เป็นเรื่องความรู้จักประมาณของตัวเองเท่านั้นเอง ไม่พูดก็ไม่หนัก พูดก็ไม่หนัก เพราะไม่มีคำว่าความอยากความดีนรณ ธรรมะเป็นอย่างนั้น สงบเย็น

เช่นอย่างมองไปนี้ปั๊บ คนนี้เคยเป็นญาติกันมาแต่ชาติไหนชั้นไหน เคยเป็นญาติเป็นมิตรเป็นสหาย หรือเคยเป็นผิวเป็นเมียกันมาแต่เมื่อไรๆ พับมันรู้ของมัน เข้าใจไหม แล้วก็เฉยเหมือนไม่รู้ นั่นเห็นไหมละ นี่ละธรรมะภายในใจของท่าน มองพับรู้แล้ว มันวิ่งถึงกันปั๊บเลย เพราะร่องรอยของจิต ก็เลสปิดไว้มันไม่ให้เห็นร่องรอยความผ่านมาของตัวเองว่าเคยเป็นมายังไงต่อยังไง เกี่ยวข้องกับใครเรื่องอะไรๆ บ้าง มันจำไม่ได้นะ มันหากมีอันหนึ่งที่เป็นแกนอยู่ภายใน พอมองเห็นปั๊บมันจะเข้าใจทันทีๆ ไปเลย วันนี้เปิดให้ท่านทั้งหลายฟัง

เช่นอย่างบุพเพนิวาส มีด้วยกันทุกคนแต่ไม่รู้มันชี บุพเพนิวาสนี้หมายถึงว่าชาติปางก่อน ชาติก่อนเคยเป็นมายังไง เคยเกี่ยวข้องกันมายังไงๆ บ้างมันไม่รู้ละ คือกิเลสนี้ปิดไว้หมดร่องรอยที่เป็นมา เหมือนหนึ่งว่าเกิดชาติเดียวๆ เพราะฉะนั้นคนถึงออกปากพูดด้วยความโง่เง่าแต่ตุนของตนว่าเกิดชาติเดียว จะทำอะไรก็ทำเสีย ตายแล้วไม่ได้รับผล ไม่ไป

ไหนละ มันก็สร้างตั้งแต่ความชั่ว เพราะกิเลสตั้งออกไป ว่ามรรคผลนิพพานไม่มี ตายแล้ว ไม่ได้เกิด ตายแล้วสูญ นี่เป็นเรื่องของกิเลสล้วน ๆ ที่นี้ทำอะไรก็ได้เวลามีชีวิตอยู่ แล้ว กิเลสเปิดทางให้มีตั้งแต่การทำความชั่ว นั่นเห็นไหม ตายแล้วจมลงไป มันไม่ได้สูญละซึ่งจิต หลักความจริงไม่สูญ ลบไม่สูญ แต่ความจอมปลอมคือกิเลสลบสูญได้

เช่นอย่างเราเคยโง่เง่าเต่าตุ่นเราไม่เคยรู้เคยเห็นอะไร พอธรรมเกิดขึ้นแล้วมันจำ ออกไปนี่ปิดได้ยังไง นอกจากจะพูดหรือไม่พูดเท่านั้น ใครเคยเกี่ยวข้องมายังไง ๆ รู้หมด อย่างพระพุทธเจ้าท่านทรงห้ามพระ เราไม่ได้ยกโทษผู้หญิงเราพูดตามความจริงนะ พระองค์นั้นไปในบ้านเขาเกิดหิวน้ำ เขาตักน้ำมาให้ฉัน ผู้หญิงคนนี้เคยเป็นเมียของ พระองค์นั้น พอมองเห็นแล้วเกิดต้องตาต้องใจ มาถึงวัดไม่ฉันจึงหันเลย เป็นยังไงพระองค์ นี้จึงไม่ฉันจึงหันไปถามดูนะ แต่ก็ดีพระองค์นี้ท่านชื่อสัตย์ดี ไปถาม ทำไมถึงไม่ฉันจึงหัน ว่ารักผู้หญิง พระพุทธเจ้าเห็นความเสียหายของพระองค์นี้กับผู้หญิงคนนั้นแล้ว นี่จะไปจม อีกเป็นครั้งต่อไป พระองค์ท่านเลยห้าม นี่ในอรรถภาพก่อนเคยฆ่าเธอมาแล้ว ถ้าเธออยาก ตายอีกเพราะผู้หญิงคนนี้ก็ไปเอามาเป็นเมีย เธอก็เขียนใบตายไปพร้อมเลย โอ้ย พระองค์ นั้นสลัดที่เดียวหายเลย นี่มีผู้เตือน

พวกเราพวกหูหนวกตาบอด หลับตาแล้วใจยังบอดกึ่งมไปเลย นี่ยกตัวอย่างมีผู้ เตือน พระพุทธเจ้าท่านเตือน กลัวพระองค์นี้จะเจอเข้าไปอีกดังที่เคยเป็นมาแล้ว พระพุทธเจ้าท่านทรงทราบหมด พอพูดบื้อนี้ย้อนถึงอดีตเดี๋ยวนั้นเลย นำมาพูดเดี๋ยวนั้น เลย เพราะร่องรอยนี้เปิดจำกัดพระพุทธเจ้า บุพเพนิวาสชาติปางก่อนเคยเป็นมายังไง ๆ พระองค์ทรงรู้หมด และสาวกผู้ที่มีความเชี่ยวชาญก็รู้ออกกันมาเป็นลำดับลำดับ เป็นอย่าง นั้น นี่ละเรื่องเหล่านี้มันมีมาตั้งเดิม ใครจะไปลบลบไม่ได้ บาปไม่มีบุญไม่มี ลบเท่าไรก็ยิ่ง ลังสมบาปเข้าไปเรื่อย ๆ คำว่าบาปไม่มีนั้นก็พอใจสร้างบาปอย่างเดียว คนเราถ้าเชื่อบุญเชื่อ กรรมนี้ต้องได้ตัดได้เลือก ทำลงไปแล้วอันไหนดีอันไหนไม่ดี ปิดออกทันทีที่ไม่ดี แล้วสัง สมแต่ความดีงามขึ้นมา คนนั้นก็ดีขึ้นไปเรื่อย ๆ

นี่พูดถึงเรื่องร่องรอยของบุพเพนิวาสชาติปางก่อนมีด้วยกันทุกคน มาสัมผัส สัมพันธ์กันมันรู้ทันที ๆ ท่านผู้มีความรู้หยั่งทราบได้ทันที อย่างพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ ผู้เชี่ยวชาญมองบึ้งรู้เลย แต่ท่านรู้ท่านไม่ได้เหมือนโลกรู้ รู้ก็เหมือนไม่รู้ ฝังอยู่ในจิตนั้น เห็นอยู่ในนั้นละ เมื่อควรจะเปิดเผยบ้างเล็กน้อย หรือเปิดเผยขนาดไหนในกาลอันควรท่าน ก็แยกออกไปเสียบ้างเท่านั้นเอง นอกนั้นก็เหมือนไม่รู้ไม่ชี้ เพราะฉะนั้นจึงอย่าประมาทนะ ร่องรอยของเรานี้เป็นมาด้วยความชั่วช้าลามกและความดีสับสนปนเปกันมา ที่นี้เรารู้ธรรมรู้ ธรรมแล้วให้พยายามชะล้างสิ่งไม่ดีทั้งหลายออก ให้มีแต่ความดีงามเข้าสู่ใจของเรา เราจะ มีความสุข

เชื่อพระพุทธเจ้าเพียงองค์เดียวครอบโลกธาตุแล้ว ถ้าเชื่อกิเลสจกกันทั้งโลกธาตุ จำคำนี้ให้ตึนะ ถ้าเชื่อพระพุทธเจ้าแล้วไปกันได้ พระพุทธเจ้าเป็นศาสดาองค์เอก รู้แจ้งเห็นจริงทุกอย่าง สอนอันใดขึ้นมาไม่มีผิดเลยก็คือองค์ศาสดา นอกนั้นสอนอะไรมีแต่กิเลสสอนผิดทั้งนั้นแหละ หลอกทั้งนั้นแหละ พวกกันจำเอานะ วันนี้พูดเพียงเท่านั้นละพอ

อ.รัตนนา ขออนุญาตนิตหนึ่งเจ้าคะ สถานีวิทยุที่สะเดา สะเดาอยู่ห่างจากมาเลประมาณ ๑๐ กิโลเมตรนั้นเจ้าคะ มีวัดทางพุทธศาสนาเป็นสิบ ๆ วัดในมาเลเจ้าคะ จะได้ยินด้วย แล้วกะว่าสถานีสะเดานี้อาจจะถึงนราธิวาสได้เจ้าคะ เพราะห่างกันประมาณร้อยกว่ากิโล นราธิวาสเป็นจังหวัดที่สุดของประเทศไทยเจ้าคะ

หลวงตา ร้อยกิโลนี้ ๑ กิโลเมตรถึงหรือ

อ.รัตนนา น่าจะถึงเจ้าคะ เพราะที่สวนแสงธรรมจะถึงมหาวิทยาลัยบูรพา ได้ยินชัดเลยเจ้าคะ นี่ก็ห่างกันประมาณร้อยกิโลเหมือนกัน

หลวงตา อันนี้มัน ๑๐ กิโลเมตรนี่ เดียวนี้เปลี่ยนเป็น ๑๐ กิโลเมตรแล้ว

อ.รัตนนา นึกว่าเขา ๑ กิโลเมตร เสาก็จะต่อขึ้นไปเจ้าคะ จาก ๖๐ จะต่อขึ้นไปเป็นร้อยเจ้าคะ

หลวงตา สำหรับฟังงานั้นเราให้ไปเลย ๑๐ กิโลเมตร คือที่แรกท่านเอาไปจากบ้านตาด ๑ กิโลเมตร พอเราทราบเราตามหลังเลยจะให้เอา ๑๐ กิโลเมตรเลย เราจะเป็นผู้ให้

อ.รัตนนา พระแถบมาเลจะได้ยินหมดเลยเจ้าคะ

หลวงตา เอาแค่นั้นเสียก่อน หากว่าควรจะขยายมากน้อยเพียงไรก็ขยายไป

(โยมกราบถวายทองคำ) นี่ทองประเภทชิมซาบจะค่อยเติบโตขึ้นเรื่อย ๆ หนาแน่นขึ้นเรื่อย สมเจตนาของเราที่มีต่อพี่น้องทั้งหลาย เจตนาเพื่อลูกหลานไทยเราทั้งนั้นที่เราอุตสาหะพยายามบิกกิน แล้วเรายังไม่แล้วยังชวนตบชวนต้อยไปเรื่อย ๆ ไม่ต้อยหมัดหนักก็ต้อยหมัดเบา ๆ เอาเดี๋ยวนี้ หมัดหนักเทียวตีกระเป๋าคคน เดียวนี้ไม่เทียวตีกระเป๋าค แต่คอยกระซิบกระซาบมีทองคำบ้างไหมอยู่ในนี้ เอาแบบนี้ นี่ก็ได้มาตั้ง ๗๐ กิโลเมตรแล้ว

นี่ละผลแห่งความอุตสาหะพยายามของพวกเรา ส่วนใหญ่ได้แล้ว ส่วนย่อยก็ค่อยตามกันไปเพื่อเป็นน้ำไหลซึม หนุนทองคำเข้าสู่คลังหลวงเรามาก ๆ เมืองไทยของเราทั้งประเทศจะอบอุ่นจากอันนี้ละ หลวงตาคิดไว้ทุกอย่างแล้ว ที่พูดนี้เพราะเป็นห่วงเป็นใยเท่าที่คิดและดำเนินมานี้ไม่เคยเห็นผิดนะ ไม่ว่าจะทางด้านวัตถุ ไม่ว่าจะทางด้านนามธรรม เราเคยพูดแล้ว โลกทั้งหลายจะทราบทันทีว่าช่วยชาติ คือเขาต้องออกเป็นวัตถุเลย ช่วยชาติก็คือมีเงินทองข้าวของมาช่วยชาติหนุนชาติ นี่เขาคิดเพียงเท่านั้น แต่เราไม่ได้คิดอย่างนั้น

นี่เป็นโอกาสที่เหมาะสมแล้วที่ธรรมจะได้กระจายสู่โลกทั้งหลาย ให้ได้ธรรมเข้าสู่ใจ
แล้วจะเป็นความหนาแน่นมั่นคงมากยิ่งขึ้นกว่าสมบัติเป็นไหนๆ ทีนี้ก็เริ่มมาอย่างว่าแล้ว ไปที่
ไหนเทศนาว่าการที่นั่นๆ อัดเทปเอาไว้ ทีนี้เทปเหล่านั้นก็ย้อนกลับมาออกทางวิทยุ
กว้างขวางออกไป ถึงเมืองนอกเมืองนา ตามที่ทราบมาแล้วนี้ว่าสหรัฐอเมริกาเป็นที่หนึ่งที่
คนสนใจฟังอินเตอร์เน็ต คือคนไทยเราไปอยู่ทางนั้นมาก ออสเตรเลีย เมืองจีน มีทุกเมือง
แต่สหรัฐอเมริกานี้มากกว่าเพื่อน เขาบอกมาเลยนะ วันหนึ่งๆ มีจำนวนเท่าไรมากขึ้นโดย
ลำดับ

(โยมกราบถวายบังคม) นี่ละออกทั่วโลกเลยเหล่านี้ๆ เราพูดจริงๆ อยากจะพูดว่า
ไม่มี เพราะไม่เคยปรากฏว่าเราได้สั่งให้ไปซื้อนั่นซื้อนี่มาให้เรา ไม่มี ได้มาเท่าไรทุ่มออก
หมดทั่วโลก ไม่ว่าเงินสด ไม่ว่าเช็ค ไม่ว่าอะไร ออกช่วยโลกทั้งนั้น ส่วนทองคำนี้เรียกว่า
ร้อยทั้งร้อย ไม่เคยแยกออกไปจากไหนแม้เม็ดหินเม็ดทรายไม่มี เข้าคลังหลวงทั้งหมด
สำหรับทองคำ ไม่ว่ามีมากมีน้อย ส่วนดอลลาร์หรือเงินไทยนี้ออกมาเดี๋ยวนี้ช่วยทางโลก
เงินดอลลาร์ก็หมุนเข้ามาช่วยเงินไทย เงินไทยไม่พอกับความจำเป็นของโลกที่มาเกี่ยวข้องกับ
กับเรานะ โอ๊ยมาก วันหนึ่งๆ มาขอ เดี่ยวนี้ก็ติดค้างมามากต่อมาก ให้ออไว้ก่อนนะ พอเบา
บางแล้วเราก็ย้อนไปๆ แล้วข้างหน้าหนาแน่นมาอีก ทางนี้ก็ย้อนไปๆ มันไม่มีจบสักทีเรา

(วันนี้เป็นวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ทางโลกเขาถือกันเป็นวันแห่งความรัก เลยกกราบ
ถวายความจงรักภักดีแก่พระหลวงตา โดยลูกศิษย์ถว้นหน้ากันเจ้าค่ะ) เออ พอใจ ๆ จะให้
พร

(โยมก้มลงกราบ) ออย่ามากกราบไว้ ๆ อยู่ เสียเวลาคนอื่น ไปถึงบ้านแล้วไปกราบวัน
ยังคำเราไม่ติดตามไปบ้าน แต่เวลามากกราบในเวลาที่เป็นอย่างนี้กับคนอื่นนี่จึงเอาบ้าง
แหละ ให้อุจกกาลเทศะ ธรรมไม่ใช่ของใจ คนมีธรรมใจใช้ไม่ได้นะ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz